

Printing

Special Issue

Area

April-2018

International Multilingual Research Journal

ISSN 2394-5303

**Father of Indian Constitution :
Dr. Babasaheb Ambedkar**

Prof. Dinesh Jaronde

- 13) Aspects of Dr. B. R. Ambedkar's Thought
Mr. Datta Uttamrao Kuntewad, Tala || 52
- 14) Dr. Ambedkar thought on Women Empowerment
Dr. Snehal Ramteke, Nagpur || 56
- 15) DR. BABASAHEB AMBEDKAR AND WOMEN
Prof. Shobha Shewale, Mumbai, || 59
- 16) DR. AMBEDKAR'S PHILOSOPHICAL VIEWS ON EDUCATION
B. THIRUPATHI M.A, Peddapalli || 61
- 17) Dr. B.R. Ambedkar Views on Higher Education and its Relevance to the Present Society
Shaveta Selly, Dinanagar || 65
- 18) महान दार्शनिक डॉ बाबासाहेब आंबेडकर नारी सशक्तिकरण (हिन्दु कोड बिल) और ...
रश्मि. बी. वी., धारवाड़ || 68
- 19) डॉ. आंबेडकर — हिन्दु कोड बिल — और महिला
प्रा.एस.के.खंडारे, मुर्तिजापूर. || 70
- 20) बुद्धत्व के अग्रदूत डॉ० भीमराव अम्बेडकर (एक दार्शनिक विमर्श)
डा० शशी रानी अवस्थी, कानपुर। || 72
- 21) स्वातंत्र्य पूर्व काळात डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या प्रेरणेतून निर्माण झालेली बहुजन ...
प्रा. डॉ. सिद्धार्थ भ. जाधव, यवतमाळ || 75
- 22) डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचा आर्थिक दृष्टिकोन
प्रा. मिलींद जांभूळकरे, चंद्रपूर || 80
- 23) डॉ.बाबासाहेब आंबेडकरांचे कृषिविषयक विचार
प्रा.डॉ.सुनिल शिवमूर्ती रजपूत,अणदूर, प्रा.कांबळे दयानंद .सखाराम, अणदूर || 84
- 24) डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर अनुसूचित जाती/जमाती आणि उच्चशिक्षण
डॉ. रविन्द्र मुन्द्रे, अकोला || 87
- 25) डॉ. आंबेडकरांचे शिक्षणविषयक विचार
प्रा. डॉ. अंभुरे एस. डी., सोनपेठ || 91

PRINCIPAL

Late Ramesh Warpudkar (ACS)
College, Sonpeth Dist. Parbhani

२) मा.फ. गांजरे, (संपा.), डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांची
भाषणे, खंड-६, अशोक प्रकाशन, नागपूर, १९७६, पृ.
५५-५६

३) मा.फ. गांजरे, (संपा.), डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांची
भाषणे, खंड-७, अशोक प्रकाशन, नागपूर, १९७७, पृ.
३५

४) तत्रैव, पृ. ३६

५) प्रदीप गामकवाड, (संपा.), डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांची
समग्र भाषणे, खंड-८, क्षितीज प्रकाशन,
नागपूर, २००७, पृ. १६७

६) प्रा. देविदास घोडेस्वार, (संपा.), दलितांचा शिक्षण
संघर्ष, राईट थिंक्स प्रकाशन, नागपूर, २००६, पृ.
११३.

७) तत्रैव, पृ. ६४.

८) तत्रैव, पृ. ११४.

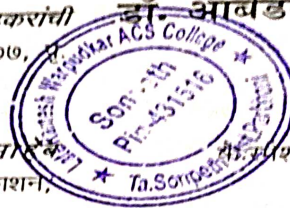
९) तत्रैव, पृ. १४०.

१०) तत्रैव, पृ. १४०.

११) डॉ. बी.आर. आंबेडकर, राजम और अल्पसंख्यक
दलित, अनु. - रामगोपाल आजाद, समता प्रकाशन,
नागपूर,
१९९८, पृ. ३६.

१२) भारताचे संविधान, अनु. - भाषा संचालनालम, महाराष्ट्र
राजम, डॉ. आंबेडकर साहित्य प्रचार मंडळ, नागपूर,
२०१०,
पृ. १८.

डॉ. आंबेडकरांचे शिक्षणविषयक विचार

प्रा. डॉ. अंभुरे एम. डी.

इतिहास विभाग

विभागाध्यक्ष वरपुडकर महाविद्यालय, योगपेठ

प्रस्तावना :-

महात्मा फुले, राजश्री शाहू महाराज, महात्मा गांधी, विठ्ठल रामजीशिंदे, संत गाडगे बाबा, डॉ. पंजाबराव देशमुख, इ. परिवर्तनवादी व पुरोगामीविचारवंतांचा शैक्षणिकविचारांसाठी डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी आपली शैक्षणिकनाड जोडली होती. भारतीय संस्कृतीने ह्या देशात हजारो वर्षांपासून अनुजाती, अनुजमाती, मागासवर्गीय लोकांना सत्तेपासून साधनसंपत्तीपासून, संधीपासून वंचित ठेवले आहेत. त्यांना शिक्षणापासून अधिकारापासून, हक्कापासून दुरलोडले आहे. भारतीय बहुरसंख्य असलेला बहुजन समाजाला गुलामीचे जीवन जगणे लागत होते. म्हणून त्यांना जागे करण्याचे करण्याचे प्रथम म. फुले, शाहू महाराज, डॉ. आंबेडकरांच्या शैक्षणिक तत्वज्ञानातून दिसून येते. डॉ. आंबेडकरांचे शैक्षणिकविचार अत्यंत महत्वपूर्ण आहेत. व्यक्ती आणि समाजाचा विकास करण्याचे कार्य शिक्षणाचे मोठे साधन आहे. शिक्षणाने समाजाने परिवर्तन घडविण्यासाठी शिक्षणाने महत्त्व ते जाणून होते. शिक्षणामुळे माणसाला स्वतःच्या अस्तित्वाची जाणीव होते. शिक्षण माणसाला विचार देते, डॉ. बाबासाहेब शिक्षणाचे महत्त्व पटवून देताना म्हणतात "उपासमारीने शरीराचे पोषण कमी झाल्यास मानुस हातबलहोऊन अल्पायुषी होतो. तसेच शिक्षणाच्या अभावी तो निर्बुध राहिल्यास तो जिवंतपणी दुसऱ्याचा गुलाम बनतो. डॉ. बाबासाहेबांचा शिक्षणाकडे बघण्याचा त्यांचा दृष्टिकोन विषयक आणि रचनात्मक होता."

शोध निबंधाचा उद्देश :

- १) डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर कालीन महाराष्ट्रातील शिक्षण विषयक स्थिती जाणून घेणे.
- २) शिक्षण विषयक डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे विचार जाऊन घेणे.
- ३) शिक्षण विषयक डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे भूमिका व कार्याची माहिती जाणून घेणे.

संशोधन पध्दत:

वरील शोध निबंधासाठी दुय्यम साधनांच्या आधारे मांडणी केलेली आहे. तसेच डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या शिक्षण कार्याच्या संबंधीत संदर्भ पुस्तके, मासिके, वृत्तपत्रे इत्यादीद्वारे मांडणी केली आहे.

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांचे शिक्षण विषयक विचार:

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर, शिक्षणाविषयी म्हणतात व्यक्तिला जाणीव करून देते शिक्षण, जीवनात परिवर्तन घडवून आणि ते शिक्षण व्यक्तिमहत्त्वाचा ज्यातून जन्म होतो. त्याला शिक्षण म्हणतात. ज्यातून माणसात स्वातंत्र्य, समता बंधूभाव मैत्रीभाव या मुल्यांचा विकास होतो. त्याला शिक्षण म्हणतात शिक्षण म्हणजे ज्ञान आणि प्रज्ञा यांचा सुरेख संगम. म्हणजे शिक्षण डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी शिक्षणाबाबत आपले प्रखर विचार मांडले आहेत. त्यांनी जुन्या परंपरावादी शिक्षण पध्दतीवर टिका करून शिक्षण बाबतीत विज्ञानिक दृष्टीकोन मानला आहे. तसेच त्यांनी बहुजन समाजातील अस्पृश्य समाजातील स्त्रीपुरुषांना समान शिक्षण पध्द सांगितले आहे. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे शिक्षण विषय खालील घटकातून दिसून येतात.

सक्तीचे प्राथमिक शिक्षण :

महात्मा फुल्यानीसन १८८२ साली हंटर कमिशनल शिक्षणविषयक शिफारशीत समाजा मधील दिन - दलीत, शोषित, शुद्र, अतिशुद्र, अस्पृश्य अशा वंचीत समाजातील लोकांच्या मुलांना प्राथमिक शिक्षण सक्तीचे करावे तर चल्यांना शिक्षणाची गोडी लागेल अशी हंटर कमिशन विनंती केली. त्यानंतर

छत्रपती शाहू महाराजांनी प्राथमिक शिक्षण सक्तीचे असावे. असे ठाम मत मांडले. शाहू महाराज म्हणतात रोगयाला इच्छा नसतांना सुध्दा फक्त दुरुस्त व्हावा आरोग्य संपन्न व्हावा म्हणून डॉक्टर बळजबरीने त्यांना सुईचे तोंडीच गोडी शिक्षणाची आहे. दुर्बलांना सबल बनविण्यास त्यांना शिक्षणाची गोडी लावली पाहिजे ती लागत नसेल तर सक्तीने लावली पाहिजे. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी महात्मा फुलांचा, छत्रपती शाहू महाराजांच्या विचारांचा, कर्तव्याचा वारसा जतन करून प्राथमिक शिक्षणाकरीता संविधात तरदुत करून १४ वर्ष पर्यंत मुलामुली करीता शिक्षण मोफत केले. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर ह्यांनी प्राथमिक शिक्षण सक्तीचे व अत्मावश्यक आहे. असे असे नमूद केले आहे. प्राथमिक शिक्षण राष्ट्रीय प्रगतीचा पाया होय. प्राथमिक शिक्षणाचा सार्वत्रिक प्रसार सर्वांगीण राष्ट्रच्या प्रगतीच्या इमारतीचा पाया आहे. असे म्हटले आहे. पाश्चमात्या देशांनी पार्थमिक शिक्षणाचा कायदा करून तेथील लोकांनी निरक्षरता हद्दपार केली. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या मते शिक्षणावर प्रांतीक सरकारचाच ताबा असावा असे प्रतिपादन केले आहे. शिक्षण ही बाब रस्ते बांधणे. गटार साफ ठेवणे बाबी पैक्षा

निराळ्या प्रकारची आहे. शिक्षणावरील ताबा आणि सक्तीचे तत्व अमलांत आणण्यासाठी सरकारचे त्यावर नियमच असणे त्यांना आवश्यक वाटते. तसेच

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या मते शिक्षणक्षेत्राशी संबंध नसणाऱ्या व्यक्तीला या क्षेत्रात शिरकाव नसावा. असे त्यांनी नि. स दिग्धपणे प्रतिपादन केले. शिक्षणक्षेत्रात घुसू पाहणाऱ्या व्यक्तिकेंद्री वृत्तीचा ते निषेध करतात. शिक्षणामध्ये एकसुत्रीपणा असला पाहिजे. शाळांचा कारभार शिस्तीने चालना पाहिजे आणि शिक्षण चोख असले पाहिजे. आपल्यात माणसांना शिक्षणा मध्ये दृढवळणाऱ्या करण्यास सवड मिळता कामा नाही. प्रार्थमिक शिक्षण मोफत आणि सक्तीने असले पाहिजे. परंतु राष्ट्रहितासाठी जीव्यक्ती श्रीमंत आहे. त्यांची पैत फी भरण्याची आहे. ज्यांच्यात फी देण्याचे सामर्थ्य आहे. त्यांच्याकडून फी घेण्यास पाप नाही. किंवा अन्याय नाही अशा प्रकारे प्राथमिक शिक्षणाचा पुरस्कार केला आहे.

शिक्षकहासारथी:

शिक्षण हा मानवी जीवनाचा पायाभूत संस्कार आहे. आणि शाळा हे संस्कार केंद्रजे माणूस घडविते ते शिक्षण. असे त्यांचे मत होते विद्यार्थ्यांच्या सर्वांगीण विकास घडविण्याचे आवघड काम शिक्षक करित असतो. शिक्षण हे वैज्ञानिक दृष्टीकोन निर्माण करणारे असावे आणि त्यासाठी शिक्षक हा बहुजन समाजातील अस्पृश्य वर्गातील असावा. परंतु १९२४, २५ ला शिक्षणा बाबतीत अध्ययनात या नुसार ब्राह्मण ९ % मराठा ५७ % अस्पृश्यता २३ % ब्राम्हण ७६% जागा मराठा ५१०, जागा २६७, पण प्रात्यांशात ब्राम्हण ३५१ मराठा ४६६, अस्पृ ४६ जागा म्हणून शिक्षण क्षेत्रात कॉलेज मध्ये अस्पृश्याचा हक्कांच्या जागा घ्यावा लागतात. वरील अकडवरून असे दिसून येते की, शिक्षण पध्दतीत ब्राम्हण व्यक्तीकडे शिक्षकी पेशात होता. या व्यक्तीने पारंपारिकतेवरुच भर दिला त्यांनी अधुनिक विचार सरणीना पुरस्कार केला नाही. अशा वर्गाच्या हाती शिक्षण असणे धोक्याचे आसते. असे डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांचे ठाम मत होते. कारण शिक्षक हा वर्ग आधुनिक राज्यातील सारथी वर्ग आहे. समाजातील वंचीत दुर्बल लोकांनी घटकातील लोकांनी ह्या व्यवसायाकडे वडाणे आंबेडकरांना महत्त्वाचे वाटते.

डॉ. आंबेडकर मते शिक्षक, प्रोफेसरांनी अध्यायनाच्या आणि अध्यापनाच्या कामी स्वतःला इतके वाहून घ्यावे की, आमल्या घराकडे पाहण्याकडे मुबाचा प्रोफेसर नसता हुशार असून चालवण्यात नाहीतो सर्वचुक असला पाहिजे आजचा पाण्यापक स्वस्त, सुरुच विद्यार्थी परिक्षार्थी असा नसावा तर प्राध्यापक परीक्षमसंशोधन चितन करणारा असावा. ठरविणे शिक्षण पध्दत, त्यामुळे प्राध्यापक परिक्ष, संशोधन चितन करणारा असावा.

सहशिक्षणाचा पुरस्कार:

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी सहशिक्षणाचा पुरस्कार केलाहोता. म्हणून च त्यांनीस्त्री - पुरुष समानतेचा विचार प्रस्थापीत केला. आंबेडकरांनी भारतीय संविधानामध्येस्त्री- पुरुषांना समान मुल्य देवून दोघांनासारखेहक्क, अधिकार दिले आहेत. दोघांना मतदानाचाहक्कसारखाच दिला आहे. कारण स्त्री - आणि पुरुष हे दोघेहीसंसाराचेदोन चाके आहेत. म्हणूनएक चाक लहान आणि दुसरे चाक मोठे जमणार नाही. कारण लहान मोठे चाक असेलतर रथ उलधुनपडेल. किंवा दोंही चाकातसारखीच हवा पाहिजे. तरच गाडी चलते. वरील उदा : देऊनस्त्री - पुरुषा मध्ये भेद दुर करुन म्हणूनचहिंदुकोड बिलात आंबेडकरांनी स्त्रीयांना पोटगी, सरकारी नौकज्यात आरक्षण, जुण्या ,रुढी , परंपरा यांना तिलाजली देण्याचा पर्यंत केला. परंतु आपल्या दुर्वेवाने हे बिल पास झाले नाही. जिर्ण मत वाद्यांनी हे बिलपासहोऊ दिले नाही.हे बिल पास झाले असतेतर५हजर वर्षांपासुनची स्त्री गुलामगिरी प्रथा बंद होणारहोती. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर मते पुरुषांचा सहवासात राहून जीस्त्री आपले पाऊल वाकडे पडणार नाही. यांची खबरदारी घेते त्या स्त्रीला नितीमान म्हटले पाहिजेत. म्हणूनचस्त्री - पुरुषांना एकत्र व एकच शिक्षण दिले पाहिजेडॉ.बाबासाहेब आंबेडकरांना वाटत होते. स्त्रियांचे शिक्षण पुरुषांबरोबर एकत्र एकूणझाले पाहिजेहीत्यांची विचारधारा पुरामतवादी ब्राम्हणग्रस्त, लोकांना पटत नव्हती. म. गांधीनी स्त्रियांच्याशिक्षणाला विरोध केला नाही. परंतुस्त्री - पुरुषाला शिक्षण वेगळे असावे म्हणूनस्त्री - पुरुष सहशिक्षण नसावे तरत्यांनी असा आग्रह धरला.सनातनी विचारांच्या किंवा पुराणवादी लोकांनीसहशिक्षणाला विरोध केला. स्त्रियांचा विनय आणि पुरुषांची नितीमत्ता शावुत राखण्यासाठीवयात सात वर्षानंतर त्यांना वेगवेगळो शिक्षण देण्यात यावे. सातव्या वर्षानंतर स्त्रीच्या मानसिकस्थितीमध्ये बदल होऊ लागतो. म्हणूनअशा वेळी मुलामुलीना वेगळे ठेवणे आवश्यक आहे. डॉ. आंबेडकरांचा नितितेवर शिलावर भर होता स्त्रि - पुरुषांना वेगळे ठेवणे म्हणजे नितीमत्ता शावुत राहतेहानिव्वळ भ्रम आहे. उलट स्त्रियांच्या सहवासात राहून जो पुरुष आपले मन ताव्यात ठेवू शकतो त्यालाच नितीमत्ता माणुस म्हणता येईल. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या यांच्या मते शिक्षणाचेसुत्रब्राम्हवादाच्याहाती देऊ नये. ब्राम्हणानी बहुजनसमाजातील लोकांना शिक्षणासारख्या महत्वाच्या क्षेत्रात प्रतिष्टेमुल्या क्षेत्रात इतरांचा शिरकाव घेऊ दिला नाही. त्यामुळे आजपर्यंत शिक्षणक्षेत्रब्राम्हणच्या ताव्यात होते. विद्यार्थी हा समाजाचा सुवुध्द घटक असतो :

एप्रिल १९३३ ला बाबासाहेब आंबेडकर यांचा सत्कार मुंबई येथे आयोजित केलाहोता. त्या प्रसंगीडॉ. बाबासाहेब म्हणालेहोते की, माझेसंपूर्ण आयुष्यविद्यार्थी म्हणून जावे अशीमाझी फार

इच्छाहोती. ज्ञानाची भुक भागावी म्हणून पाटाची भुक पाहून अनेक ग्रंथ खरेदी केले मला ग्रंथ वाचून घेऊ काढाया अशी माझी पहिलीइच्छा परंतु सुदैवाने किंवा दुदैवाने मलाअग्रप्रयांच्या काळात पडावे लागले. माझेसतत शिकतराहण्यासाठी भडपडहोती.शिकता हा भावी भारताचा शिल्पकार आहे. शिक्षण आणि विद्यार्थी हा संबंध अतिशय घनिष्ठ संबंध आहे. आजचा विद्यार्थी उग्रप्रयांच्या नागरीक, महापुरुष व मार्गदात्ता बनू शकतो, जगजगीया वैजद्वारे बनून लोकात विज्ञानविषयक व वास्तवादी विद्यारापी बनतो करतोविद्यार्थी ही एक अफाट शक्ती आहे. भारतातील तत्त्वज्ञानाची माणसाची प्रगती, विकास विद्यार्थ्यांला कर्तुत्वावर अय्यतवुन आहे. म्हणूनच विद्यार्थी हा समाजाला सुवुध्द घटक असतो. शिका ! संघटितव्हा !! आणि संघर्ष करा !!! :

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी शिका, संघटित व्हा आणि संघर्ष करा. या तीनसुत्रातशैक्षणिकतत्त्वज्ञान सांगितले आहे. शिका म्हणेसर्व प्रगतीचा उत्रतीचा मुलाधार शिक्षण आहे. संघटित व्हा म्हणजे शिक्षणातुनतयारझालेलीसंघटनशीलसक्ती कार्यासाठीकारणीय असते. संघर्ष करा म्हणजे दलीतांची दैनावस्था दरिद्र्यात, दारिद्र्ये, निरक्षरतासरकारला लक्षात आणुनदेऊन आपलेहक्क मागुनदेणे, आशा तीनसुत्रात अतिशय चांगले तत्व सांगितले आहे. म्हणूनतत्वे १९२४ मध्ये मुंबई येथे बहिष्कृत हित सभा स्थापन करुनशिकासंघटित व्हा संघर्ष कर या तिन शब्दात शैक्षणिकक्रांती साठवलेली आहे. निरक्षरताहे सर्व दुःख हो, समतेचे माहेरश्वर मुळ आहे. असे वास्तव डॉ. बाबासाहेबाने सांगितले म्हणून शिका संघटित व्हा संघर्ष करा का तीन शब्दाला शैक्षणिक क्रांती साठवलेली आहे. क्रांती करुनधे धाडसकरण्यासाठी शिक्षण पाहीजे. शिक्षण शिवाय मार्ग सापडत नाही. परंतुहा मार्ग लिहीमतेचा नैतीकतेचा असला पाहिजे. समारोप :

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर वरील घटकातुन शिक्षण म्हणजे व शिक्षणातुनहोणारे फायदेव शिक्षणामुळेहोणाज्या प्रगतीचा मार्ग बद्दल समाजातीलअस्पृश्य समाजातीलस्त्री - पुरुषांना फार मोठी प्रेरणा देणारे आहेत. बहुजन समाजामध्ये शिक्षण विषयक जी जागृतझालेली तत्त्व डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे शिक्षण विषयक निश्चित कारणीभूत आहेत.

संदर्भ :

- १) फुले शाहूआंबेडकर शैक्षणिक क्रांती - उपानंदपा. इंगोले
- २) डॉ. आंबेडकर आणि शाहू महाराज- डॉ. जाधव
- ३) भारताचे संविधान - आशोक प्रौवर
- ४) भारतीय विचारवंत - भा.ल. भोरे
- ५) डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर चरित्रग्रंथ - धनंजय किर